

Dosarul nr.2ra-185/21

Prima instanță - Judecătoria Chișinău, sediul Centru (jud. : V. Ciprian)
Instanța de Apel - Curtea de Apel Chișinău (jud. : V. Buhnaci; A. Malîi; V. Sîrbu)

DECIZIE

03 martie 2021

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții
Supreme de Justiție,

în următoarea componență :

Președintele ședinței, judecătorul – Dumitru Mardari,
judecătorii – Maria Ghervas, Nicolae Craiu, Nina Vascan, Victor Burduh

examinând recursurile declarate de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază
MAI” și Cebotari Mihai,

în cauza civilă, la cererea de chemare în judecată depusă de Cebotari Mihai
împotriva Întreprinderii de Stat „Servicii Pază MAI” privind achitarea
indemnizației unice și încasarea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020 prin care
s-a admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază MAI”, s-a casat
hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020, în partea
încasării prejudiciului moral și în această parte s-a emis o hotărâre nouă de
respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 03 iulie 2019, Cebotari Mihai s-a adresat în instanța de judecată, cu
cerere de chemare în judecată împotriva ÎS „Servicii Pază” a MAI privind
încasarea indemnizației unice și a prejudiciului moral.

În motivare, a menționat că, în temeiul contractului de muncă nr.1334/11 din
27 iunie 2011 a fost angajat la ÎS „Servicii Pază” a MAI în funcția de șef al
Direcției Pază Fizică, pe o perioadă nedeterminată, fiind aprobată și fișa de post.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, s-a constatat că
accidentul rutier produs la 02 iulie 2014, cu implicarea reclamantului angajat al Î.S.
„Servicii Pază” al MAI, este drept accident de muncă.

Prin Raportul de expertiză medico-legală, nr.159 din 26 aprilie 2016,
efectuat în cadrul acestui proces civil, s-a constatat legătura cauzală dintre
accidentul de muncă din 02 iulie 2014 și impactul traumatic ce a produs o acuitate
vizuală la ambii ochi ai reclamantului de 0,01D, ce constituie o incapacitate
permanentă de muncă în volum de 35 % și se califică ca vătămare corporală gravă.

S-a constatat că, la 02 iulie 2014 Cebotari Mihai era în exercitarea funcției
de Șef al Direcției pază fizică, împreună cu conducătorul ÎS „Servicii Pază” a MAI,

Sava Sergiu, deplasându-se de la unitatea în care era încadrat ca salariat, până la filialele unităților din teritoriu, pe traseul stabilit al deplasării, în transportul de serviciu de model „Škoda Superb” n/î KSP 501, condus de șoferul Gălușca Victor, pe traseul Odesa-Brest, direcția mun. Bălți.

În momentul manevrei exercitată de șoferul automobilului vizat, Cebotari Mihai, fiind pe scaunul din urmă al automobilului, având centura de siguranță cuplată, s-a lovit cu capul de portiera din spate stânga și ulterior s-a scurs sânge din urechea stângă.

Reclamantul a indicat că, producerea accidentului de muncă la caz, a fost determinată de un izvor de pericol sport, în care pârâtul nu se exonerează de răspundere, deoarece accidentul de muncă nu se datorează unui forțe majore sau din intenția persoanei vătămate. Totodată, persoana care deservește mijlocul de transport sau îl conduce în virtutea raporturilor de muncă nu este recunoscută posesor al sursei de pericol sport.

Vina pârâtului în producerea accidentului de muncă se atestă prin încălcarea Capitolului II din Regulamentul aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.95 din 05.02.2009, pentru aprobarea unor acte normative privind implementarea Legii securității și sănătății în muncă, nr.186 din 10.07.2008, respectiv întreprinderea era obligată la asemenea deplasări în teritoriu să selecteze șoferi experimentați, să facă instruirea conducătorului autovehiculului de serviciu în vederea evitării accidentului în cazul deteriorării drumului, să studieze situația rutieră pentru a fie ales un alt itinerar, timp și grafic de deplasare în teritoriu la filialei întreprinderii, să anunțe organele competente în vederea documentării stării drumului deteriorat.

Reclamantul a reiterat că, potrivit art.18 alin.(1) și (4) din Legea securității și sănătății în muncă, nr.186 din 10.07.2008 și pct.7 din Regulamentul aprobat prin HG nr.513 din 11.08.1993, indicate supra, reieșind din salariul mediu pe țară valabil în Republica Moldova pe luna premergătoare lunii pierderii capacității de muncă, stabilit în mărime de 5050 lei și conform HG nr.879 din 23.12.2015, pentru fiecare procent de pierdere a capacității de muncă indemnizația unică constituie la caz 176.750 lei (5050 lei x 35%).

Reclamantul a solicitat încasarea din contul Î.S. „Servicii Pază” a MAI indemnizația unică în mărime de 176 750 lei și prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei cât și cheltuielile de judecată.

Prin hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020, acțiunea înaintată de Cebotari Mihai, s-a admis parțial.

S-a încasat de la Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne în beneficiul lui Cebotari Mihai, indemnizația unică în urma accidentului de muncă în mărime de 176 750 lei și prejudiciul moral în sumă de 30 000 lei, în total 206.750 lei.

În rest, cerința privind încasarea cheltuielilor de judecată s-a respins ca neîntemeiată.

Pentru a hotărî astfel, instanța de fond a reținut că, potrivit raportului de expertiză medico-legală, nr.159 din 26 aprilie 2016, în privința lui Cebotari Mihai s-a stabilit o acuitate vizuală la ambii ochi de 0,01D, ceea ce constituie o incapacitate permanentă de muncă în volum de 35% și se califică ca vătămare corporală gravă.

Astfel, reclamantul urmează să beneficieze de o indemnizație unică pentru gradul de incapacitate de muncă survenit în urma accidentului de muncă în mărime de 176 750 lei, după următorul calcul: 5050 lei (salariul mediu lunar pe economie în anul 2016) x 35% (procentul incapacității permanente de muncă a reclamantului), ceea ce constituie 176 750 lei, în temeiul Regulamentului cu privire la plata de către întreprinderi, organizații și instituții a indemnizației unice pentru pierderea capacității de muncă sau decesul angajatului în urma unui accident de muncă sau unei afecțiuni profesionale (Regulament), aprobat prin Hotărârea Guvernului nr.513 din 11 august 1993.

Nefiind de acord cu soluția instanței de fond, la 06 februarie 2020, Î.S. „Servicii Pază” a MAI a declarat apel asupra hotărârii instanței de fond, solicitând admiterea apelului, casarea hotărârii primei instanțe, cu emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020, a fost admis apelul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază” a Ministerului Afacerilor Interne, s-a casat hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020 în partea încasării prejudiciului moral și, în această parte s-a pronunțat o nouă hotărâre prin care:

Cerința lui Cebotari Mihai către ÎS „Servicii Pază” a MAI cu privire la încasarea prejudiciului moral s-a respins ca neîntemeiată.

În rest, hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020 s-a menținut.

Pentru a decide astfel, instanța a constatat că, potrivit deciziei Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, s-a stabilit că prejudiciul moral suferit de către Cebotari Mihai i-a fost compensat prin achitarea în beneficiul ultimului a ajutorului material în sumă totală de 44 270 lei.

Astfel, instanța a apel a reținut că, Cebotari Mihai nu este în drept să pretindă încasarea prejudiciului moral, în condițiile în care acest prejudiciu deja a fost acoperit de către Î.S. „Servicii Pază” a MAI prin acordarea ajutorului material.

La 09 decembrie 2020, Î.S. „Servicii Pază” al MAI a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020 solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond, și emiterea unei hotărâri noi de respingere a acțiunii.

În motivare a invocat că, atât instanța de fond cât și instanța de apel nu au elucidat toate circumstanțele de fapt și de drept la examinarea cauzei și nu au dat o apreciere completă celor invocate de partea pârâtă.

La moment nu există nici un aviz, decizie sau alt document de constatare în ordinea prevăzută de legislație privind vinovăția Î.S. „Servicii Pază” a MAI în producerea accidentului de muncă cu implicarea lui Cebotari Mihai.

Vina recurentului în producerea presupusului accident de muncă nu a fost constată, iar în asemenea circumstanțe, Î.S. „Servicii Pază” a MAI nu este obligat să îi achite fostului angajat indemnizația solicitată.

Recurentul consideră că, instanțele nu au stabilit corect toate circumstanțele cauzei și nu au aplicat corect normele de drept material.

La 04 ianuarie 2021, Cebotari Mihai a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020 solicitând admiterea recursului,

casarea parțială a decizie instanței de apel în partea respingerii pretenției privind încasarea prejudiciului moral și emiterea în această parte a unei decizii noi de admitere a pretenției respective.

În motivare a indicat că, decizia instanței de apel în partea respingerii pretenției privind încasarea prejudiciului moral este neîntemeiată.

La caz sunt aplicabile prevederile art. 1422 Cod civil (în redacția de până la 01 martie 2019).

Argumentele instanței de apel precum că Legea cu privire la securitate și sănătății în muncă nu prevede expres acordarea prejudiciului moral, nu sunt plauzibile.

Accidentul rutier, care a fost calificat ca accident de muncă a avut un impact major asupra vieții sale, fiind schimbat radical modul de viață deoarece nu mai are posibilitatea de a ridica mai mult de 3 kg, nu poate folosi calculatorul și televizorul mai mult de 2 ore pe zi.

În anul 2015 a fost angajat în câmpul muncii în funcția de Consilier al Ministerului Afacerilor Interne, însă a activat doar 6 luni, urmarea incapacității de a lucra la calculator ore în șir fără întrerupere.

Astfel, a fost privat de una din aspirațiile sale de bază, de a contribui la reformarea subdiviziunilor de securitate și ordine publică, activități cărora le-a dedicat întreaga sa carieră până la reîncadrarea în MAI.

Recurentul a indicat că, la aprecierea importanței prejudiciului moral urmează a se ține cont de vârstă, profesie, funcție, nivelul de pregătire și cultură generală.

Pe parcursul întregii sale activități, a avut statut de funcționar cu demnitate publică, iar după accident într-un timp foarte scurt a fost nevoit să se retragă din viața publică, ceea ce a dus la stare de depresie.

Paguba morală în mărime de 30 000 de lei îi va da posibilitatea nu doar la o recompensă bănească, ci și la o satisfacție sufletească.

În opinia recurentului decizia în partea respingerii pretenției privind încasarea prejudiciul moral este nefondată, iar instanța de fond corect a aplicat normele de drept material.

Cu referire la termenul de depunere a recursurilor, instanța de recurs menționează că Curtea de Apel Chișinău a pronunțat dispozitivul deciziei la 15 octombrie 2020.

Conform art.434 Cod de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Cererea de recurs a Î.S. „Servicii Pază” al MAI a fost declarată la 09 decembrie 2020, iar recursul lui Cebotari Mihai la 04 ianuarie 2021.

Potrivit scrisorii de comunicare, instanța de apel a comunicat participanților la proces decizia motivată la 16 noiembrie 2020, respectiv, cererile de recurs sunt depuse în termenul prevăzut de art.434 din Codul de procedură civilă (f.d.141).

În conformitate cu art.439 alin. (2) și (3) Cod de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate cu alin. (2).

Astfel, la 23 decembrie 2020, instanța de recurs a comunicat intimatului recursul, informând despre necesitatea depunerii referinței în termen de o lună de la data primirii scrisorii, fiind recepționat la 29 decembrie 2020, potrivit avizului de recepție (f.d. 153).

La 20 ianuarie 2021, instanța de recurs a comunicat Î.S. „Servicii Pază” a MAI, recursul lui Cebotari Mihai.

La 15 ianuarie 2021 a depus referința menționând că, atât în cererea de apel cât și în cererea de recurs nu a fost anexat nici un document care ar dovedi circumstanțele pe care le invocă în recurs.

Printr-o hotărâre judecătorească s-a constatat că, accidentul rutier care a avut loc la 02 iulie 2014, a fost un accident de muncă și astfel, argumentele recurentului sunt neîntemeiate și nejustificate și au scopul de eschivare de la obligația de achitare a indemnizației unice. Intimatul a pledat pentru respingerea recursului.

La 01 februarie 2021, Î.S. „Servicii Pază” a MAI a depus referință asupra recursului lui Cebotari Mihai menționând că, prin decizia instanței de apel s-a stabilit că prejudiciul moral suferit de Cebotari Mihai i-a fost compensat prin achitarea ajutoarelor materiale.

Recurentul Cebotari Mihai nu este în drept să pretindă încasarea prejudiciului moral în condițiile în care a fost despăgubit.

Astfel, argumentele recursului poartă un caracter declarativ și nu corespund realității și ca urmare, a pledat pentru respingerea recursului lui Cebotari Mihai.

Prin încheierea Curții Supreme de Justiție din 24 februarie 2021 recursurile declarate de Î.S. „Servicii Pază” a MAI, și Cebotari Mihai au fost considerate admisibile.

Potrivit art. 441 și art. 442 alin. (1) din Codul de procedură civilă, în cazul în care recursul este considerat admisibil, un complet din 5 judecători examinează fondul recursului, verificând în limitele invocate în recurs și în baza referinței depuse de către intimat, legalitatea hotărârii atacate, fără a administra noi dovezi.

În temeiul art. 444 din Codul de procedură civilă, prezentul recurs se examinează fără înștiințarea participanților la proces.

Verificând argumentele invocate în cererile de recurs pe baza materialelor din dosar, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție consideră recursul Î.S. „Servicii Pază” a MAI neîntemeiat, iar recursul lui Cebotari Mihai întemeiat din următoarele considerente.

În corespundere cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă, instanța de recurs, după ce judecă recursul, este în drept să admită recursul, să caseze decizia instanței de apel și să mențină hotărârea primei instanțe.

Potrivit art. 432 alin. (2) lit. c) din Codul de procedură civilă, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care, instanța judecătorească a interpretat în mod eronat legea.

În speță Colegiul reține că, între Cibotari Mihai și Î.S. „Servicii Pază” al MAI au existat raporturi de muncă, în baza contractului de muncă nr.1334/11 din 27 iunie 2011.

La 02 iulie 2014, Cibotari Mihai, fiind în exercitarea funcției, împreună cu conducătorul ÎS „Servicii Pază” a MAI, Sava Sergiu, deplasându-se de la unitatea în care era încadrat ca salariat, până la filialele unităților din teritoriu, pe traseul stabilit al deplasării, în transportul de serviciu de model „Škoda Superb” n/î KSP 501, condus de șoferul Gălușca Victor, pe traseul Odesa-Brest, direcția mun. Bălți, a fost implicat într-un accident rutier.

Prin Raportul de expertiză medico-legală nr.159 din 26 aprilie 2016, s-a constatat legătura cauzală dintre accidentul rutier din 02 iulie 2014 și impactul traumatic ce a produs o acuitate vizuală la ambii ochi ai reclamantului de 0,01D, ce constituie o incapacitate permanentă de muncă în volum de 35 % și se califică ca vătămare corporală gravă.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016, s-a constatat că accidentul rutier produs la 02 iulie 2014, cu implicarea lui Cibotari Mihai angajat al Î.S. „Servicii Pază” al MAI, este drept accident de muncă.

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție, analizând materialele anexate la dosar, în coraport cu legislația în vigoare ce guvernează raportul juridic litigios, a ajuns la concluzia că, soluția instanței de apel privind respingerea pretenției de încasarea a prejudiciului moral, este una greșită.

În cauza, Cauza Lebedinschi c. Republicii Moldova (Cererea nr. 41971/11) din 16 iunie 2015, Curtea a reiterat că, pentru a da naștere unei „speranțe legitime”, o dispoziție legală trebuie să stabilească normele aplicabile unei creanțe.

Colegiul reține că, starea de sănătate a lui Cibotari Mihai dovedită prin actele medicale aflate la dosar constituie un element determinant al suferinței psihice și fizice ce i-au fost cauzate în urma producerii accidentului de muncă, fapt ce îi dă dreptul acestuia de a solicita reparația suferinței cauzate sub forma daunelor morale.

Or, vătămarea integrității corporale a unei persoane poate să se concretizeze nu numai într-un prejudiciu patrimonial determinat constând în cheltuielile medicale, pierderea retribuției, dar și într-un alt prejudiciu care este consecința caracterului ireversibil al vătămării care lipsește persoana în cauză de posibilitatea deplină de a participa la viața socială.

Acest din urmă prejudiciu ar putea fi atenuat prin acordarea unor despăgubiri în completarea celor stabilite pentru acoperirea pierderilor patrimoniale suferite, despăgubiri prin care să aibă posibilitatea să înlocuiască cel puțin parțial acele beneficii pe care le are o persoană sănătoasă.

Astfel, în ceea ce privește pretenția privind încasarea prejudiciului moral, Colegiul consideră că există o legătură de cauzalitate între fapta comisă și suferințele fizice și psihice suferite de reclamant.

Referitor la legătura de cauzalitate dintre fapta pârâtului și prejudiciul suferit de reclamant este evidentă, întrucât toate aspectele menționate sunt generate de consecințele accidentului rutier produs la 02 iulie 2014.

Despăgubirile pentru daunele morale pot și trebuie să compenseze pierderea suferită de persoana vătămată respectând pe de o parte principiul reparării integrale a prejudiciului și pe de altă parte respectând principiul proporționalității daunei cu despăgubirea acordată.

Așadar, daunele morale constau în atingerea adusă valorilor care definesc personalitatea umană, valori care se referă la existența fizică a omului, la sănătatea și integritatea corporală, la cinste, la demnitate, onoare, prestigiu profesional și alte valori similare.

În raport cu circumstanțele cauzei, și anume activitățile profesionale și sociale pe care le desfășura reclamantul până la accident, iar după fiind nevoit să renunțe la ele, instanța de recurs consideră că suma de 30 000 lei cu titlu de despăgubiri morale reprezintă o reparație echitabilă acordată lui Cebotari Mihai și ar atinge scopul și finalitatea prevăzută de lege.

Or, în temeiul jurisprudenței CEDO, cuantumul despăgubirilor trebuie astfel stabilit, încât acestea să aibă efect compensatoriu și nu trebuie să constituie nici sume excesive pentru autorii daunelor și nici venituri nejustificative pentru victimele daunelor. Respectiv, în litigiul dedus judecătii, Colegiul consideră că suma de 30 000 lei, constituie o satisfacție echitabilă a despăgubirilor.

Potrivit art. 222 alin. (1) lit. g) Codul muncii direcțiile principale ale politicii de stat în domeniul securității și sănătății în muncă sunt apărarea intereselor legitime ale salariaților care au avut de suferit în urma accidentelor de muncă și a bolilor profesionale, precum și ale membrilor familiilor lor, prin asigurarea socială obligatorie a salariaților contra accidentelor de muncă și bolilor profesionale.

În condițiile art. 1422 alin. (1) din Codul civil (în redacția de până la 1 martie 2019) în cazul în care persoanei i s-a cauzat un prejudiciu moral (suferințe psihice sau fizice) prin fapte ce atentează la drepturile ei personale nepatrimoniale, precum și în alte cazuri prevăzute de legislație, instanța de judecată are dreptul să oblige persoana responsabilă la reparația prejudiciului prin echivalent bănesc.

Față de situația de fapt, instanța reține că Cebotari Mihai este îndreptățit să solicite și repararea prejudiciului moral, ca urmare consecințelor apărute în urma accidentului rutier produs la 02 iulie 2014.

Or, daunele morale se stabilesc în raport cu consecințele negative suferite de reclamant, importanța valorilor lezate, măsura în care au fost lezate aceste valori, intensitatea cu care au fost concepute consecințele vătămării, măsura în care i-a fost afectată situația familială, profesională și socială.

În cuantificarea prejudiciului moral, aceste condiții sunt subordonate condiției aprecierii rezonabile pe o bază echitabilă corespunzătoare prejudiciului real și efectiv produs reclamantului, astfel încât să nu se ajungă la o îmbogățire fără justă cauză a celui care pretinde daune morale.

Criteriul general evocat de CEDO constă în aceea că despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă reputației, având în vedere totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

În concordanță cu art. 1423 alin. (1) și (2) Cod civil, (în redacția de până la 1 martie 2019), mărimea compensației pentru prejudiciu moral se determină de către instanța de judecată în funcție de caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice cauzate persoanei vătămate, de gradul de vinovăție al autorului prejudiciului, dacă vinovăția este o condiție a răspunderii, și de măsura în care această compensare poate aduce satisfacție persoanei vătămate.

Caracterul și gravitatea suferințelor psihice sau fizice le apreciază instanța de judecată, luând în considerare circumstanțele în care a fost cauzat prejudiciul, precum și statutul social al persoanei vătămate.

În ceea ce privește cuantificarea prejudiciului, instanța de fond a reținut corect că accidentul rutier produs la 02 iulie 2014 a generat consecințe, pe care reclamantul le suportă și anume, scăderea vederii în proporție de 35%, ceea ce îi afectează foarte mult viața socială.

Curtea Europeană a Drepturilor Omului a stabilit în cauza Tolstoy Miloslovsky vs Regatul Unit că, despăgubirile trebuie să prezinte un raport rezonabil de proporționalitate cu atingerea adusă, având în vedere, totodată, gradul de lezare a valorilor sociale ocrotite, intensitatea și gravitatea atingerii adusă acestora.

În acord cu jurisprudența CEDO, repararea daunelor morale trebuie să fie înțeleasă într-un sens mai larg, nu atât ca o compensare materială, care fizic nici nu este posibilă, ci ca un complex de măsuri nepatrimoniale și patrimoniale, al căror scop este acela ca, în funcție de particularitățile fiecărui caz în parte, să ofere victimei o anumită satisfacție pentru suferințele îndurate.

Astfel, în acest domeniu operează, prin natura lucrurilor, o anumită doză de aproximare, de apreciere, deoarece dauna morală, oricât de profundă nu se pretează întotdeauna la exacte evaluări pecuniare, ca urmare, suma de 30 000 lei acordată de prima instanță reclamantului, cu titlu de despăgubiri morale, este rezonabilă în limitele funcției reparatorii a acestui tip de răspundere, pentru prejudiciul moral suferit și proporțională pentru a acoperi consecințele negative suferite și valorile morale lezate.

Instanța de apel neîntemeiat a constatat, că speța dată nu întrunește condițiile cumulative prevăzute de lege pentru compensarea prejudiciului moral.

Cu referire la recursul Întreprinderii de Stat „Servicii Pază MAI”, Colegiul menționează că, argumentele invocate sunt neîntemeiate, în speță fiind aplicabile prevederile art. 18 din Legea securității și sănătății în muncă nr. 186-XVI din 10.07.2008.

Or, prin decizia Curții de Apel Chișinău din 23 august 2016 s-a constatat că, accidentul rutier care a avut loc la 02 iulie 2014, a fost un accident de muncă, iar prin prisma art. 123 alin.(2) din Codul de procedură civilă faptele stabilite printr-o hotărâre judecătorească irevocabilă într-o cauză civilă soluționată anterior în instanță de drept comun sau în instanță specializată sunt obligatorii pentru instanța care judecă cauza și nu se cer a fi dovedite din nou și nici nu pot fi contestate la judecarea unei alte cauze civile la care participă aceleași persoane.

Din motivele expuse, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază MAI”, de a admite recursul lui Cebotari Mihai, cu casarea deciziei instanței de apel în partea respingerii acțiunii privind încasarea prejudiciului moral, cu menținerea în această parte a hotărârii primei instanțe. În rest, decizia instanței de apel urmează a fi menținută.

În conformitate cu art. 445 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură civilă Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d e c i d e :

Se respinge recursul declarat de Întreprinderea de Stat „Servicii Pază MAI”.

Se admite recursul declarat de Cebotari Mihai.

Se casează decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020 în partea respingerii acțiunii privind încasarea prejudiciului moral și în această parte se menține hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Centru din 29 ianuarie 2020.

În rest, decizia Curții de Apel Chișinău din 15 octombrie 2020, se menține.

Decizia este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Dumitru Mardari

Judecătorii

Maria Ghervas

Nicolae Craiu

Nina Vascan

Victor Burduh